

vého vyklizení ani z důvodů všeobecných, odkladu jakékoliv exekuce se týkajících a v §§ 42 a 44 exekučního řádu uvedených, při podání žaloby opoziční. Neboť chatrnou stavbou ohrožena jest bezpečnost lidí a tím i zájem veřejný, který jest silnějším než zájem soukromý, a nelze tento zájem veřejný zabezpečiti jistotou. Kdyby snad k zbourání nedošlo, může se poškozený nájemník domáhati pořadem práva náhrady škody z předchozího vyklizení.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Nejvyšší soud nesouhlasí s názorem napadeného usnesení, že není vůbec přípustné povolit odklad exekučního vyklizení bytu ze všeobecných důvodů §§ 42 a 44 ex. ř., byla-li exekuce vyklizením povolena na základě exekučního titulu vydaného proto, že pronajaté stavení musí z nařízení stavebního úřadu býti zbořeno (§ 3 zákona o ochraně nájemníků). Tento názor nelze vyvoditi z doslovu § 3 zákona ze dne 28. března 1928 čís. 45 sb. z. a n., neboť tam se jen vypočítávají případy, kde neplatí zvláštní vyjimečné ustanovení § 1 téhož zákona o odkladu exekuce vyklizením místností. Exekuční řád nečiní v té příčině rozdílu a není tedy zásadně vyloučeno povolení odkladu ani při exekuci právě zmíněného druhu, jsou-li tu všeobecné předpoklady §§ 42 a 44 ex. ř. Napadené usnesení jest však přes to ve věci správné. V § 42 ex. ř. jsou uvedeny podmínky, za nichž odklad exekuce nařízen býti může, a v prvním odstavci § 44 ex. ř. jest stanoveno, kdy odklad exekuce povolen býti nemá. Zákon tedy neukládá soudu za povinnost, by navržený odklad exekuce povolil vždy, jakmile se opírá o některý z důvodů § 42 čís. 1 až 8 ex. ř., tedy, vzneseli-li se na příklad některá ze žalob podle §§ 35, 36 a 37 ex. ř., nýbrž ponechává úvaze soudu, by po prozkoumání okolností případu rozhodl, zda má či nemá býti odklad povolen. Ve věci, o kterou tu jde, jsou ostatní důvody rekursním soudem uvedené a s obsahem spisů se shodující tak závažné, že jest jimi úplně ospravedlněno jeho rozhodnutí zamítající návrh povinné strany na odklad exekuce, a vývody dovolacího rekursu nejsou s to, by je vyvrátily. Podotýká se, že se v tomto řízení nelze obíratí otázkou, zda jest opoziční žaloba povinné strany odůvodněna a zda jsou okolnosti ve sporu tom jí tvrzené správnými, čili nic. (Viz rozhodnutí čís. 1795, 5425, 7823 sb. n. s.).

Čís. 10345.

Jde-li o jediný podnik, mající filiálky, nelze zapsati v sídle hlavního závodu jako předmět podniku »obchodní domy«.

(Rozh. ze dne 22. listopadu 1930, R I 888/30).

R e j s t ř í k o v ý s o u d zamítl návrh firmy B., by jako předmět podniku byl kromě ostatních již zapsaných předmětů místo obchodního domu zapsán »obchodní domy«. D ů v o d y : V souhlasu s vyjádřením

obchodní a živnostenské komory v Praze ze dne 31. března 1930 a hledě k zásadě pravdivosti, ovládající rejstřík obchodní, jest rejstříkový soud toho názoru, že při posuzování otázky, zda jde v souzeném případě o obchodní dům čili nic, jest přihlížeti všeobecně jednak k velikosti konkrétního, místního rozsahu podniku (budova, místnosti, samostatná oddělení, různost druhů zboží a pod.) jednak i ke značnosti obchodní činnosti závodu. Tato abstraktní stránka jest celému podniku společná a nerozhoduje, že je snad náhodou několik budov, v nichž se obchody provozují. Neodpovídalo by tudíž skutečnému stavu věci, kdyby jako předmět podniku zapsáno bylo v sídle hlavního závodu firmy B. v Praze označení »obchodní domy«, ježto podniky v Mor. Ostravě a v Čes. Budějovicích jsou jejími filiálními (nejde tedy o sloučení, o spojení různých, několika cizích »obchodních domů«), jde v podstatě o závod jediný. Rejstříkový soud požaduje dosavadní předmět podniku za plně vyhovující a odpovídající skutečnému stavu a jest proto návrh neodůvodněný. Re k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y : Ke správnému stavu věci i zákonu vyhovujícím důvodům napadeného usnesení dodává se jen ještě toto: Dodatečně provedeným šetřením bylo zjištěno, že v projednávaném případě nejde o několik samostatných obchodních domů, nějakým společenstvím spolu spojených, nýbrž o jediný podnik a jediný obchodní dům provozovaný na třech místech. Za tohoto stavu věci ovšem neodpovídá označení »obchodní domy« zásadě pravdivosti, ovládající firemní rejstřík, a nelze proto toto označení k zápisu do obchodního rejstříku pokládati za přípustné. Právem proto napadeným usnesením rejstříkový soud zamítl opověď, by jako předmět podniku byl kromě ostatních zapsaných předmětů místo obchodního domu zapsán »obchodní domy«.

Ne j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu, neshledav podmíněk § 16 nesp. říz.

Čís. 10346.

Politická strana ani její výkonný výbor aniž jiná její reprezentace nejsou podmětem soukromého práva a nemohou proto s jinou osobou uzavřítí platnou smlouvu jako její zmocněnci.

(Rozh. ze dne 22. listopadu 1930, Rv I 1776/29).

Žalovaní najali v žalobcově hostinci sál pro ples zemědělského svazu (Bund der Landwirte). Ježto k plesu nedošlo, domáhal se žalobce na žalované odškodnění. P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e uznal podle žaloby, o d v o l a c í s o u d žalobu zamítl.

Ne j v y š š í s o u d zrušil napadený rozsudek a vrátil věc odvolacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.